

Nr druku... 130-1
Projekt Prezydenta Miasta
z dnia... 13.04.2011
Wpłynęło do Rady Miasta
w dniu.....

UCHWAŁA Nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

13.04.2011

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego znak NK.II.04131/135/11 z dnia 31 marca 2011 r.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) - **Rada Miasta Lublin** uchwała, co następuje:

§ 1

Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego znak NK.II.04131/135/11 z dnia 31 marca 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały Nr 60/VII/2011 z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie zasad sprzedaży nieruchomości gruntowych stanowiących własność Gminy Lublin na rzecz użytkowników wieczystych oraz zbywania nieruchomości przyległych z zastosowaniem bonifikaty, w części obejmującej jej § 1 ust. 4, § 1 ust. 5, § 1 ust. 6 oraz § 5 pkt 1 i pkt 2 w brzmieniu: „w § 1 ust. 5 i”.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miasta Lublin**

Piotr Kowalczyk

DYREKTOR
Wydziału
Zarządu ds. Gospodarki Mieniem

mgr Małgorzata Ziłunek

Radca Prawny
Nina Burdzińska

Prezydent Miasta Lublin
Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Grzegorz Siemiński

KIEROWNIK REFERATU

mgr Hanna Lewandowska

INSPEKTOR
Krzysztof Antoni

Uzasadnienie

do uchwały Rady Miasta Lublin w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego znak NK.II.04131/135/11 z dnia 31 marca 2011 r.

Wojewoda Lubelski rozstrzygnięciem nadzorczym znak NK.II.04131/135/11 z dnia 31 marca 2011 r. stwierdził nieważność uchwały Nr 60/VII/2011 z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie zasad sprzedaży nieruchomości gruntowych stanowiących własność Gminy Lublin na rzecz użytkowników wieczystych oraz zbywania nieruchomości przyległych z zastosowaniem bonifikaty, w części obejmującej jej § 1 ust. 4, § 1 ust. 5, § 1 ust. 6 oraz § 5 pkt 1 i pkt 2 w brzmieniu: „w § 1 ust. 5 i” kwestionując udzielanie bonifikat przy sprzedaży nieruchomości już zabudowanych na rzecz ich użytkowników wieczystych.

Zgodnie jednak z art. 68 ust.1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz.U. z 2010 r. nr 102 poz. 651 z późn.zm.), właściwy organ może udzielić bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust.3 ww ustawy na podstawie odpowiednio zarządzenia wojewody albo uchwały rady lub sejmiku, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana na cele mieszkaniowe. Ustawa o gospodarce nieruchomościami nie definiuje pojęcia „cele mieszkaniowe”. W związku z tym należy sięgnąć do innych aktów prawnych, które określałyby to pojęcie. Takim aktem, który pośrednio określa to pojęcie w szczególności jest ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27.03.2003 roku (Dz.U. z 2003 r nr 80 poz. 717 z późn.zm.). Jak wynika z komentarza do ustawy o gospodarce nieruchomościami pod redakcją G. Bieniek, St.Kalus, Z. Marmaj, E.Mzyk stan prawny na 30.04.2005 r. - przy sprzedaży nieruchomości na cele mieszkaniowe bierze się pod uwagę przeznaczenie tej nieruchomości w planie zagospodarowania przestrzennego (wyrok WSA z dnia 30.07.2008 r WSA w Gliwicach II SA/GI 134/08). Z uwagi iż, nieruchomości przeznaczone do sprzedaży w zaskarżonej uchwale są już nieruchomościami zabudowanymi, to zgodnie z uzasadnieniem wyroku z dnia 29.01.2008 r. WSA we Wrocławiu II SA/Wr 664/07 „**nieruchomości zabudowane na cele mieszkaniowe to jednocześnie nieruchomości przeznaczone pod taką budowę.**” Tak więc przesłanka wynikająca z art. 68 ust.1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami w zaskarżonej uchwale została spełniona, a Rada Miasta Lublin nie rozszerzyła katalogu przypadków, w których można udzielać bonifikaty.

Nadto z literalnego brzmienia art. 68 ust.1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie wynika, że sprzedaż nieruchomości na cel mieszkaniowy jest równoznaczna ze sprzedażą nieruchomości niezabudowanej, która miałaby być wykorzystaną w przyszłości pod budownictwo mieszkaniowe.

Należy również podnieść, iż art. 68 ust.1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami uległ zmianie z dniem 22.09.2004 roku w wyniku zmiany ustawą z dnia 28.11.2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 2004 nr 141 poz. 1492), otrzymując brzmienie obowiązujące w chwili obecnej. Do dnia 21.09.2004 r. obowiązywał artykuł 68 ust.1 pkt 1 w brzmieniu „właściwy organ może udzielić za zgodą, odpowiednio wojewody lub rady gminy bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust.3, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana pod budownictwo mieszkaniowe”, a więc wówczas to ustawodawca przewidział w poprzednim stanie prawnym, iż nieruchomość, którą jednostka samorządu terytorialnego sprzedaje ma być nieruchomością niezabudowaną. Stan ten zmienił się po zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami, ustawą z dnia 28.11.2003 roku wyżej cytowaną, która obecnie przewiduje sprzedaż nieruchomości „na cele mieszkaniowe”, a więc także nieruchomości zabudowanych, gdyż o przeznaczeniu nieruchomości na cel mieszkaniowy decyduje plan zagospodarowania przestrzennego, a nieruchomość zabudowana już na cel mieszkaniowy to jednocześnie nieruchomość przeznaczona pod taką budowę.

Powyższe stanowisko potwierdza odpowiedź sekretarza stanu p. Piotra Stycznia z dnia 14.03.2006 r. na interpelację Nr 1226 p.poseł Gabrieli Masłowskiej – w której to zostało wyraźnie zaznaczone, iż intencją projektodawcy zmiany art. 68 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy, którego to zmiana weszła w życie 22.09.2004 r. było objęcie tym przepisem (cele mieszkaniowe) przypadków sprzedaży nieruchomości zarówno

zabudowanych, jak też niezabudowanych, pod warunkiem że są przeznaczone i wykorzystywane na cele mieszkaniowe lub są przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową.

Stanowisko wyrażone w w/w odpowiedzi sekretarza stanu z dnia 14.03.2006 r. potwierdził w piśmie z dnia 16 stycznia 2009 r. Minister Infrastruktury stwierdzając, iż ustawodawca w przepisie art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami dopuścił możliwość udzielenia bonifikaty od ceny nieruchomości sprzedawanej na „cele mieszkaniowe” zarówno już zabudowanej jak też niezabudowanej. Jednocześnie stwierdził w w/w piśmie, iż nieruchomość jest sprzedawana na cele mieszkaniowe, jeżeli jej przeznaczenie wynika z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub w razie braku tego planu wydana została decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, **albo jeżeli jest ona faktycznie wykorzystywana na te cele. Za nieruchomość wykorzystywaną na „cele mieszkaniowe” należy** uznać nieruchomość, dla której zasadniczym lub przeważającym elementem w ocenie charakteru zabudowy jest jej funkcja mieszkaniowa. Zatem uchwała Rady Miasta Lublin Nr 60/VII/2011 z dnia 24 lutego 2011 r. nie rozszerzyła katalogu przypadków wymienionych w art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami i nie jest z nim sprzeczna co potwierdzają pismo sekretarza stanu p. Piotra Stycznia z 14.03.2006 r. jak i Ministra Infrastruktury z 16.01.2009 r. Jednocześnie pragnę nadmienić, iż organ nadzoru zarządzeniem Nr 331 z dnia 27.09.2010 r. na zasadzie art. 68 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy udzielił bonifikaty na sprzedaż nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa już zabudowanych na cele mieszkaniowe użytkownikom wieczystym, przyjmując, iż nieruchomości sprzedawane są wykorzystywane na „cele mieszkaniowe”

Stąd też, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego z dnia 31 marca 2011 roku, znak: NK.II.04131/135/11 stwierdzające nieważność Uchwały Rady Miasta Lublin nr 60/VII/2011 z dnia 24 lutego 2011 roku w sprawie zasad sprzedaży nieruchomości gruntowych stanowiących własność Gminy Lublin na rzecz użytkowników wieczystych oraz zbywania nieruchomości przyległych z zastosowaniem bonifikaty, w części obejmującej jej § 1 ust. 4, § 1 ust. 5, § 1 ust.6 oraz § 1 pkt 1 i 2 w brzmieniu :” w § 1 ust.5 i” budzi wątpliwości i wymaga wydania orzeczenia sądowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, zasadnym jest podjęcie niniejszej uchwały.

Wiceprezesa Prezydenta Miasta Lublin

Grzegorz Siemiński

DYREKTOR
Zdzisław Gospodarowania Mieniem
mgr Małgorzata Zdzunek

KIEROWNIK REFERATU
mgr Hanna Lewandowska

Warszawa, dnia 16 stycznia 2009 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

BN1e/08/BN-9975

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

W odpowiedzi na pismo z dnia 11 grudnia 2008 r., znak BPS/DSK-043-1165/08, przekazujące tekst oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Pawła Klimowicza podczas 23 posiedzenia Senatu RP w dniu 4 grudnia 2008 r., dotyczącego problematyki udzielania bonifikat od ceny nieruchomości przy sprzedaży nieruchomości na rzecz spółdzielni mieszkaniowych, uprzejmie udzielam wyjaśnień w zakresie zagadnienia podniesionego przez Pana Senatora.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym przepisami określającymi zasady udzielania bonifikat od ceny sprzedaży nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego są w szczególności przepisy art. 68 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.).

Odnosząc się do wniosku Pana Senatora dotyczącego wprowadzenia przepisów dopuszczających udzielanie spółdzielniom mieszkaniowym bonifikaty od ceny nieruchomości gruntowych zabudowanych garażami, użytkowanymi jako infrastruktura uzupełniająca cele mieszkaniowe, pragnę zauważyć, że obecnie obowiązująca norma art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w takich przypadkach w mojej ocenie może stanowić podstawę umożliwiającą udzielanie bonifikaty. W powołanym przepisie ustawodawca dopuszcza bowiem możliwość udzielenia bonifikaty od ceny nieruchomości sprzedawanych na cele mieszkaniowe. Należy stwierdzić, że nieruchomość jest sprzedawana na cele mieszkaniowe, jeżeli jej przeznaczenie wynika z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub w razie braku tego planu wydana została decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, albo jeżeli jest ona faktycznie wykorzystywana na te cele.

Za nieruchomość wykorzystywaną na cele mieszkaniowe należałoby uznać nieruchomość, dla której zasadniczym lub przeważającym elementem w ocenie charakteru zabudowy jest jej funkcja mieszkaniowa. Nie jest jednak konieczne, aby nieruchomość miała funkcję wyłącznie mieszkaniową, mogą być to bowiem nieruchomości o funkcji mieszanej, mieszkaniowo-użytkowej. Na takich nieruchomościach znajdują się bowiem głównie obiekty o funkcji mieszkaniowej, jednak usytuowane są również obiekty, które użytkowane są przez mieszkańców budynków mieszkalnych położonych na tej nieruchomości, w tym np. garaże lub parkingi. Należy podkreślić, że art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie ogranicza możliwości udzielenia bonifikaty do działek gruntowych zabudowanych wyłącznie budynkami mieszkalnymi, bowiem wymagają jedynie spełnienia przesłanki sprzedaży nieruchomości na cele mieszkaniowe.

Niezależnie od powyższego obowiązuje przepis art. 68 ust. 1 pkt 9 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, który również może stanowić podstawę udzielenia bonifikaty od ceny nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, zbywanej na rzecz spółdzielni mieszkaniowej. Norma ta również nie wprowadza ograniczenia dla obejmowania bonifikatą działek gruntu zabudowanych garażami, które użytkowane są przez osoby, na które spółdzielnia będzie przenosiła prawa własności lokali lub ustanawiała odrębną własność lokali. W takiej sytuacji, w większości przypadków, garaże wolnostojące będą stanowiły tzw. pomieszczenia przynależne do lokali. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 4 *ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali* do lokalu mogą przynależeć, jako części składowe, pomieszczenia, choćby nawet do niego bezpośrednio nie przylegały lub były położone w granicach nieruchomości gruntowej poza budynkiem, w którym wyodrębniono dany lokal. Warunkiem udzielenia bonifikaty jest jednak to, aby garaże były położone w granicach zbywanej nieruchomości.

Równocześnie pragnę wskazać, że w przypadku przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości na rzecz spółdzielni mieszkaniowych istnieje możliwość udzielenia bonifikat od opłat z tytułu przekształcenia praw, należnych Skarbowi Państwa lub jednostkom samorządu terytorialnego. W przepisie art. 4 ust. 7 *ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości* (Dz. U. Nr 175 poz. 1459, z późn. zm.) ustawodawca zawarł bowiem normę samoistną, niezależną od przepisów *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, która umożliwia organom gospodarującym nieruchomościami publicznymi udzielanie bonifikat od opłat z tytułu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości, w odniesieniu do każdego rodzaju nieruchomości objętych zakresem tej ustawy. Tym samym w przypadku przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości na rzecz spółdzielni mieszkaniowej, bonifikata może zostać udzielona również w odniesieniu do nieruchomości zabudowanych garażami.

Odpowiadając w świetle powyższego na wniosek Pana Senatora Pawła Klimowicza w sprawie wprowadzenia przepisów dopuszczających sprzedaż z bonifikatą na rzecz spółdzielni mieszkaniowych działek gruntowych zabudowanych garażami, jako infrastruktury uzupełniającej cele mieszkaniowe, pragnę zauważyć, że obecnie obowiązujące przepisy prawne mogą stanowić podstawę udzielania bonifikat w takich sytuacjach. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 12 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, właściwe organy działające za Skarb Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, są zobowiązane do gospodarowania nieruchomościami w sposób zgodny z zasadami prawidłowej gospodarki. Tym samym organy te uprawnione są do oceny przedmiotu sprzedaży i podjęcia ostatecznej decyzji o zakresie i wysokości udzielonej bonifikaty. Organy te podejmujących działania z zakresu gospodarki nieruchomościami publicznymi zobowiązane są jednak do uwzględniania lokalnych uwarunkowań społecznych, gospodarczych i ekonomicznych, które mogą mieć wpływ na sposób gospodarowania nieruchomościami.

Przekazując powyższe informacje wyrażam nadzieję, że przyczynią się one do wyjaśnienia wątpliwości zgłoszonych przez Pana Senatora Pawła Klimowicza.

2 *urzędni wice*
wzrosty
MINISTERSTWA INFRASTRUKTURY
Olgiard Dziekoński
Podsekretarz Stanu

Gabriela Masłowska

Ruch Ludowo-Narodowy

Interpelacja nr 1226 do ministra transportu i budownictwa

16-02-2006

Interpelacja w sprawie interpretacji ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku ze sprzedażą gruntów na cele mieszkaniowe, dokonanej przez radców prawnych gmin

Panie Ministrze! Mieszkańcy gminy utworzyli kilka lat temu spółdzielnię mieszkaniową domków jednorodzinnych, wybudowali domy na gruntach wieczystego użytkowania, a po kilku latach spółdzielnia została rozwiązana.

Obecnie, chcąc nabyć grunt na własność w oparciu o ustawę o gospodarce nieruchomościami z bonifikatą, wystąpili do Rady Gminy. Gmina przygotowała projekt uchwały (w załączeniu*), który został negatywnie zaopiniowany przez radcę prawnego w gminie, który twierdzi, że bonifikata nie może być rozdzielona dla nabywców nieruchomości zabudowanych. Opinia pochodzi z 18.05.2005 r. i brzmi następująco:

Stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (DzU z 2004 r. Nr 261, poz. 2603) właściwy organ może udzielić za zgodą Rady bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust. 3 ww. ustawy, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana na cele mieszkaniowe, na realizację zarządzeń infrastruktury technicznej oraz innych celów publicznych. Powyższe oznacza, że bonifikata nie może być udzielana dla nabywców nieruchomości użytkowych.

W tej sytuacji faktycznej i prawnej projekt przedmiotowej uchwały jest niezgodny z ww. przepisem (art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami), a to oznacza, że będzie zakwestionowany przez organ nadzoru. Jakie jest stanowisko Pana Ministra w powyższej sprawie?

Poseł Gabriela Masłowska

Lublin, dnia 16 lutego 2006 r.

Sekretarz stanu Piotr Styczeń

Odpowiedź na interpelację w sprawie interpretacji ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku ze sprzedażą gruntów na cele mieszkaniowe przez radców prawnych gmin

Szanowny Panie Marszałku! W odpowiedzi na interpelację Pani Poseł Gabrieli Masłowskiej (Nr SPS-023-1226/06) w sprawie interpretacji przez radców prawnych gmin przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) dotyczących sprzedaży gruntów na cele mieszkaniowe uprzejmie przedstawiam stanowisko w tej sprawie.

Z treści interpelacji wynika, że wątpliwości interpretacyjne dotyczą art. 68 ust. 1 pkt ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.). Przepis ten - art. 68 - określa zasady i tryb udzielania bonifikat w przypadku sprzedaży nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w tym gmin. Stosownie do postanowień art. 68 ust. 1 pkt 1 właściwy organ może udzielić za zgodą odpowiednio wojewody albo rady lub sejmiku bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust. 3, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana: na cele mieszkaniowe, na realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz innych celów publicznych.

Występujące w tym przepisie sformułowanie na cele mieszkaniowe nie wskazuje jednoznacznie, że przepis ten dotyczy tylko nieruchomości niezabudowanej, tj. gruntu, który dopiero ma zostać zabudowany domem mieszkalnym lub budynkiem wielolokalowym, a tylko w takim przypadku można byłoby stosować omawiany przepis przy sprzedaży nieruchomości niezabudowanych.

Intencją wprowadzenia przez projektodawcę przepisu o takiej treści było objęcie tym przepisem przypadków sprzedaży nieruchomości zarówno zabudowanych, jak też niezabudowanych, pod warunkiem że są przeznaczone i wykorzystywane na cele mieszkaniowe lub są przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową.

Należy bowiem przyznać, że pierwotna wersja przepisu art. 68 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu właściwy organ może udzielić za zgodą odpowiednio wojewody albo rady lub sejmiku bonifikaty od ceny ustalonej zgodnie z art. 67 ust. 3, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana: pod budownictwo mieszkaniowe (...), budziła wątpliwości interpretacyjne. Zdarzało się, że adresaci tego przepisu interpretowali go w ww. zawężający sposób, tzn. przyjmowali, że dotyczy on tylko nieruchomości niezabudowanych, przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Ażeby usunąć powyższe wątpliwości interpretacyjne, art. 68 ust. 1 pkt 1 w omawianej części został zmieniony ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004 r. Nr 141, poz. 1492, z późn. zm.). Jak wskazano wyżej, intencją projektodawcy było objęcie przepisem art. 68 ust. 1 pkt 1 przypadków sprzedaży nieruchomości zarówno zabudowanych, jak też niezabudowanych, przeznaczonych i wykorzystywanych na cele mieszkaniowe lub przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową.

W świetle powyższego wydaje się, że załączony projekt uchwały rady gminy w Łęcznej nie narusza przepisów art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Należy jednak podkreślić, że stosownie do postanowień rozdziału 10 zatytułowanego Nadzór nad działalnością gminną ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) do oceny w zakresie zgodności z prawem podjętej przez radę gminy uchwały uprawniony jest właściwy miejscowo wojewoda, a następnie sąd administracyjny, bowiem gminie przysługuje skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody do sądu administracyjnego.

Należy również podkreślić, że minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie posiada kompetencji do oceny pracy, wiedzy i umiejętności radcy prawnego zatrudnionego w urzędzie gminy.

Z poważaniem

Sekretarz stanu

Piotr Styczeń

Warszawa, dnia 14 marca 2006 r.